

2604/23

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
911 /2023
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε νόμιμα από την Ειρηνοδίκη Αθηνών Νίκη Θεοδώρου, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα Μαρία Πάνκου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 8 Νοεμβρίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1.

[REDACTED]

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε» (ΟΤΕ), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και επί της Λεωφόρου Κηφισίας αρ. 99 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Παναγοπούλου Ισαβέλλας που κατέθεσε προτάσεις.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του παρόντος Δικαστηρίου και στις έγγραφες προτάσεις τους.

Uchyo

7

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά εγγραφής της σε αυτό, ο πρώτος των εναγόντων με δήλωση της πληρεξουσίου δικηγόρου του ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία εμπεριέχεται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασής του, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της κρινόμενης αγωγής, η οποία επομένως ως προς αυτόν θεωρείται ως ουδέποτε ασκηθείσα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 294, 295, 297 ΚΠολΔ.

Με το άρθρο 16 παρ. 1 του Ν. 435/1976 κυρώθηκε από τότε που τέθηκε σε ισχύ, την 13.02.1976, η παρ. 2 της 10/1976 Δ.Α., σύμφωνα με την οποία: α) στους μισθωτούς ανεξαρτήτως φύλου, συνεστώτος του γάμου χορηγείται επίδομα γάμου ποσοστού 5% με την προϋπόθεση ότι ο έτερος των συζύγων δεν ασκεί βιοποριστικό επάγγελμα ή δεν συνταξιοδοτείται, β) το επίδομα γάμου υπολογίζεται επί του κατωτάτου ορίου του βασικού μισθού ή βασικού ημερομισθίου που ορίζεται από την εκάστοτε ισχύουσα οικεία συλλογική σύμβαση, διαιτητική απόφαση ή άλλη διάταξη και δεν συμψηφίζεται με τις τυχόν υπέρτερες των κατωτάτων ορίων πράγματι καταβαλλόμενες αποδοχές, συμψηφίζεται όμως σε αυτό το τυχόν καταβαλλόμενο επίδομα γάμου ή συζύγου, γ) ..., δ) συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αποφάσεις διαιτησίας ή άλλες διατάξεις που προβλέπουν τη χορήγηση επιδόματος γάμου σε ποσοστό ή πάγιο ποσό δεν θίγονται με την παρούσα και εξακολουθούν να ισχύουν και να διέπουν τα σχετικά με την παροχή του επιδόματος αυτού, εφόσον: αα) προβλέπουν την παροχή του στους μισθωτούς και των δύο φύλων και ββ) το με βάση αυτές οφειλόμενο ποσό επιδόματος γάμου είναι υπέρτερο του με βάση την παρούσα διαμορφούμενου». Με την παρ. 2 του άρθρου 16 του ίδιου νόμου ορίστηκε ότι η ως άνω κυρούμενη διάταξη μπορεί να τροποποιείται και να συμπληρώνεται ή να καταργείται με συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αποφάσεις διαιτησίας και υπουργικές αποφάσεις κατά τη διαδικασία του προϊσχύσαντος του Ν. 3239/1955. Στη συνέχεια με το άρθρο 2 του Ν. 1766/1988 κυρώθηκε η από 26.01.1988 Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Το άρθρο αυτό ορίζει τα εξής: «1. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που ίσχυσαν οι διατάξεις των άρθρων 4 και 6 της από 26.01.1988 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας "καθορισμός συνολικών γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και

ημερομισθίων των μισθωτών όλης της χώρας και ρύθμιση άλλων θεμάτων», που δημοσιεύθηκε με την υπ' αριθμόν 10855/88 απόφαση του Υπουργού Εργασίας στο ΦΕΚ 40 τεύχος Β' της 1.02.1988». Το άρθρο 4 της εν λόγω ΕΓΣΣΕ αναφέρει τα εξής: «1. Χορηγείται επίδομα γάμου με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις 10/1976, 9/1978, 100/1979 αποφάσεις του Δ.Δ.Δ. Αθηνών και το άρθρο 5 της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας της 14.02.1984, όπως έχει τούτο ρυθμιστεί με τις διατάξεις του Ν. 1414/1984. 2. Σε όσες έγγαμες εργαζόμενες γυναίκες δεν καταβάλλεται επίδομα γάμου με βάση τις παραπάνω διατάξεις, χορηγείται επίδομα γάμου επί του βασικού μισθού ή επί του βασικού ημερομισθίου τους από 1^η Ιανουαρίου 1988 σε ποσοστό 5% και από 1^η Ιανουαρίου 1989 σε ποσοστό 10% συνολικά». Ακολούθως, σύμφωνα με το άρθρο 4 της από 10.03.1989 ΕΓΣΣΕ, που δημοσιεύθηκε με την ΥΑ 12756/1989 (ΦΕΚ Β 213/1989) και καταλαμβάνει όλους τους μισθωτούς που εργάζονται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, τόσο στον ιδιωτικό τομέα, όσο και στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ και στους ΟΤΑ (άρθρο 8 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 1876/1990), «το επίδομα γάμου του χορηγείται σε όλους τους έγγαμους μισθωτούς ανέρχεται σε 10%, ενώ κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις της παρ. 2 της 10/1976 ΔΔΔ Αθηνών». Τέλος, με το άρθρο 20 παρ. 2 του Ν. 1849/1989 ορίστηκε ότι «το προβλεπόμενο από την ως άνω από 10.03.1989 ΕΓΣΣΕ επίδομα γάμου δικαιούνται και οι άγαμοι γονείς καθώς και οι ευρισκόμενοι σε κατάσταση χηρείας και οι διαζευγμένοι». Από τις διατάξεις αυτές της ΔΑ 10/1976, της από 26.01.1988 ΕΓΣΣΕ, της από 10.03.1989 ΕΓΣΣΕ και του Ν. 1849/1989 προκύπτει ότι όλοι οι έγγαμοι μισθωτοί, οι διαζευγμένοι, οι ευρισκόμενοι σε κατάσταση χηρείας, καθώς και οι άγαμοι γονείς, δικαιούνται επιδόματος γάμου εκ ποσοστού 10% επί του βασικού μισθού ή ημερομισθίου τους που καθορίζεται από τις εκάστοτε ισχύουσες γι' αυτούς ΣΣΕ, ΔΑ ή άλλες διατάξεις. Αυτή την έννοια, του υπολογισμού δηλαδή του επιδόματος γάμου επί του βασικού μισθού κάθε εργαζομένου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι προσαυξήσεις που χορηγούνται με βάση την προϋπηρεσία του μισθωτού είτε γενικά στο επάγγελμα είτε στη συγκεκριμένη επιχείρηση, έχει και η διάταξη της παραγράφου 2 στοιχείο β' της 10/1976 ΔΑ, η οποία κυρώθηκε με τον Ν. 435/1976 και έλαβε ως εκ τούτου ισχύ τυπικού νόμου. Τούτο καθίσταται, περαιτέρω, σαφές και από τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 2 της από 26.01.1988 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας που κυρώθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 1766/1988, στο οποίο ρητά αναφέρεται ότι το καταβαλλόμενο πλέον και στις έγγαμες εργαζόμενες

γυναίκες επίδομα γάμου προσδιορίζεται σε ποσοστό επί του βασικού μισθού ή ημερομισθίου, δεν νοείται δε διαφορετικός, ευγενέστερος τρόπος υπολογισμού του επιδόματος σε αυτούς που για πρώτη φορά χορηγείται από εκείνους που μέχρι τότε έχορηγείτο. Εξάλλου, από τη διαπνέουσα ολόκληρο το εργατικό δίκαιο γενικότερη αρχή της προστασίας των μισθωτών, που καθιερώνει το άρθρο 680 του ΑΚ και το άρθρο 7 του Ν.1876/1990 και, πριν από το τελευταίο αυτό άρθρο, το άρθρο 3 του Ν. 3239/1955, συνάγεται ότι η αρχή της εύνοιας υπέρ αυτών δεν εφαρμόζεται μόνο στη σχέση ΣΣΕ και ατομικής σύμβασης αλλά και στη σχέση περισσότερων πηγών (νόμου, ΣΣΕ, κανονισμού, ατομικής σύμβασης) διαφορετικής ιεραρχικής βαθμίδας που ρυθμίζουν την εργασιακή σχέση (ΟΛΑΠ 5/2011, 26/5007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Για την εφαρμογή, όμως, της αρχής της εύνοιας υπέρ των μισθωτών κατά τη συσχέτιση ΣΣΕ ή άλλης πηγής, ως ρυθμιστικού παράγοντα της εργασιακής σχέσης, και ατομικής σύμβασης εργασίας και γενικότερα, κατά τη συσχέτιση διαφόρων πηγών μεταξύ τους, οι αποδοχές συγκρίνονται ως μία ενότητα, εκτός αν υπάρχει αντίθετη ειδική ρύθμιση, αφού δεν είναι δυνατή η επιλεκτική αναζήτηση τμήματος αποδοχών από τη μία πηγή και άλλου από διαφορετική πηγή, διότι δεν είναι επιτρεπτή η σύγχρονη εφαρμογή όλων των πηγών αυτών ως προς την έννοια των αποδοχών (ΟΛΑΠ 5/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέτοια ειδική ρύθμιση είναι και η ως άνω της παραγράφου 2 της 10/1976 ΔΑ, η οποία ορίζει ότι το επίδομα γάμου δεν συμψηφίζεται με τις τυχόν υπέρτερες των κατωτάτων ορίων πράγματι καταβαλλόμενες αποδοχές, συμψηφίζεται όμως σε αυτό το τυχόν καταβαλλόμενο επίδομα γάμου ή συζύγου, συνεπεία της οποίας για την εξεύρεση της ευνοϊκότερης για τον εργαζόμενο πηγής από την οποία χορηγείται το επίδομα γάμου δεν θα ανατρέξουμε στο σύνολο των καταβαλλομένων αποδοχών με κάθε πηγή, αλλά θα συγκρίνουμε το ύψος του επιδόματος γάμου (ή συζύγου) των περισσότερων πηγών. Υπέρτερες των κατωτάτων ορίων πράγματι καταβαλλόμενες αποδοχές δεν θεωρούνται μόνο αυτές που καταβάλλονται δυνάμει ατομικής σύμβασης εργασίας, αλλά και αυτές που καταβάλλονται δυνάμει συλλογικών συμβάσεων εργασίας (Σ.Σ.Ε.) ή διαιτητικών αποφάσεων (Δ.Α.), διότι η 10/1976 διαιτητική απόφαση εκδόθηκε στα πλαίσια διαπραγματεύσεων για την κατάρτιση ΕΓΣΣΕ και συνεπώς εξομοιώνεται με ΕΓΣΣΕ, σύμφωνα με το ισχύον τότε άρθρο 19 παρ. 2 του Ν. 3239/1955 (ΟΛΣΤΕ 476/1989 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και ως τέτοια θεσπίζει τα κατώτατα όρια αμοιβών των εργαζομένων, έναντι δε των αποδοχών αυτών οι θεσπιζόμενες με Σ.Σ.Ε. και Δ.Α. κατά κλάδους, επαγγέλματα ή επιχειρήσεις είναι κατά κανόνα

ανώτερες. Η αντίθετη εκδοχή, κατά την οποία ως υπέρτερες των κατωτάτων ορίων καταβαλλόμενες αποδοχές, στην ως άνω διάταξη, νοούνται μόνο οι καταβαλλόμενες δυνάμει ατομικών συμβάσεων εργασίας και συνακόλουθα το επίδομα γάμου συμψηφίζεται με τις καταβαλλόμενες δυνάμει Σ.Σ.Ε. και Δ.Α. υπέρτερες αποδοχές, δεδομένου ότι οι τελευταίες συλλογικές πράξεις ρυθμίζουν τους όρους αμοιβής πολύ μεγάλου αριθμού εργαζομένων, θα είχε ως αποτέλεσμα η εφαρμογή της ρύθμισης του άρθρου 2 της 10/1976 Δ.Α. να περιοριστεί σε πολύ μικρό αριθμό εργαζομένων, κάτι που δεν απηχεί τη βούληση του νομοθέτη. Δεν μπορεί, επίσης, να γίνει σύγκριση του επιδόματος γάμου από μια πηγή με το άθροισμα του επιδόματος γάμου και τέκνων από την άλλη πηγή. Τα δύο αυτά επιδόματα περιλαμβάνονται μεν στην ευρύτερη έννοια των οικογενειακών επιδομάτων και ως προς τον συμψηφισμό τους με τις υπέρτερες των νόμιμων καταβαλλόμενες αποδοχές, τυγχάνουν όμοιας αντιμετώπισης, είναι όμως δύο διαφορετικά επιδόματα, με διαφορετικό σκοπό, αφού «δικαιούχος» του επιδόματος γάμου είναι η οικογένεια, ενώ του επιδόματος τέκνων τα τέκνα (βλ. άρθρο 4 παρ. 4 του Ν. 1414/1984) και δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν ενιαία για την εξεύρεση της ευνοϊκότερης για τον εργαζόμενο πηγής χορηγήσεώς τους, ενόψει μάλιστα της ρητής πρόβλεψης της παρ. 2 της 10/1976 Δ.Α., που επιτρέπει τον συμψηφισμό του προβλεπόμενου από αυτή επιδόματος γάμου μόνο με το επίδομα γάμου ή συζύγου άλλης πηγής και όχι και με το επίδομα τέκνου. Υπό την εκδοχή κατά την οποία είναι επιτρεπτή η σύγκριση του αθροίσματος των οικογενειακών επιδομάτων (γάμου και τέκνων) για την εξεύρεση της ευνοϊκότερης ρύθμισης, θα βρισκόταν σε πλεονεκτικότερη θέση ο εργαζόμενος χωρίς τέκνα, ο οποίος θα ελάμβανε μεγαλύτερο επίδομα γάμου, έναντι του εργαζομένου με τέκνο, η ανισότητα δε μεταξύ των δύο θα διευρυνόταν σε βάρος εκείνου που είχε περισσότερα τέκνα. Αρκεί, επομένως, η αναφορά της διαφοράς μεταξύ του επιδόματος γάμου που προκύπτει κατ' εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων νόμου (και της ΕΓΣΣΕ) και αυτού που προβλέπει η εφαρμοζόμενη κατά τον κρίσιμο χρόνο για τους εργαζόμενους ΣΣΕ απόφαση διαιτησίας ή άλλη διάταξη και δεν είναι απαραίτητη η παράθεση του συνόλου των αποδοχών τους από τις ως άνω ΣΣΕ, ΔΑ ή άλλη διάταξη και αυτών που προβλέπονται ειδικότερα από την ΕΓΣΣΕ, ώστε να κριθεί αν η δυσμενέστερη ρύθμιση της (ειδικής) ΣΣΕ σε σχέση με το επίδομα γάμου αντισταθμίζεται από άλλους όρους της που τους προσφέρουν πλεονεκτήματα και άλλες ευνοϊκές ρυθμίσεις σε άλλα θέματα και δη σχετικά με τις αποδοχές τους. Όσον

αφορά στη σχέση ΕΓΣΣΕ και απλών ΣΣΕ εργασίας, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 8 παρ.1 και 10 του Ν.1876/1990 προκύπτει ότι οι ΕΓΣΣΕ καθορίζουν τους ελάχιστους όρους εργασίας για τους εργαζομένους όλης της χώρας, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι εργαζόμενοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ και στους ΟΤΑ και ότι οι κανονιστικοί όροι των ΕΓΣΣΕ, εφόσον είναι ευνοϊκότεροι, επικρατούν των αντιστοίχων όρων των λοιπών ΣΣΕ. Έτσι, οι μισθωτοί δικαιούνται όλων των επιδομάτων και παροχών, που προβλέπονται από τις ΕΓΣΣΕ, έστω και αν οι παροχές και τα επιδόματα αυτά δεν προβλέπονται από τις αντίστοιχες ΣΣΕ που ρυθμίζουν τους όρους αμοιβής και εργασίας των μισθωτών αυτών ή αν οι τελευταίες περιέχουν δυσμενέστερες ρυθμίσεις για τα σχετικά θέματα. Η αρχή της εύνοιας των εργαζομένων δεν καταργήθηκε με την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 2 του Ν. 435/1976, η οποία, ως προς την πρόβλεψή της ότι η κυρωθείσα με την παράγραφο 1 του ίδιου νόμου διάταξη της παρ. 2 της 10/1976 ΔΑ μπορεί να τροποποιείται και να συμπληρώνεται ή να καταργείται με συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αποφάσεις διαιτησίας και υπουργικές αποφάσεις κατά τη διαδικασία του προϊσχύσαντος Ν. 3239/1955, εξακολουθεί να ισχύει μόνο για την περίπτωση που η τροποποίηση, συμπλήρωση και κατάργηση οδηγεί σε ευνοϊκότερο για τους εργαζόμενους αποτέλεσμα, όχι όμως και για την περίπτωση που μια τέτοια μεταβολή οδηγεί σε δυσμενέστερο αποτέλεσμα, διότι τότε καταστρατηγείται η καθιερούμενη με τον Ν. 1876/1990 αρχή της εύνοιας προς τους εργαζομένους και πρέπει να θεωρηθεί καταργηθείσα με το άρθρο 23 παρ. 5 του νεότερου αυτού νόμου (1876/1990), που ορίζει ότι από της ισχύος του εν λόγω νόμου καταργείται κάθε αντίθετη προς αυτόν γενική ή ειδική διάταξη. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 12 περ. Γ' παρ. 2 του προϊσχύσαντος Γενικού Κανονισμού Προσωπικού ΟΤΕ, που ενσωματώθηκε στην από 10.06.1999 Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και στη συνέχεια αυτή του πανομοιότυπου άρθρου 34 παρ.2 του μετέπειτα ισχύσαντος από 22.12.2006 Εσωτερικού Κανονισμού Προσωπικού του ΟΤΕ, εφαρμοσθέντος από 22.12.2006, σύμφωνα με τα άρθρα 38 παρ. 3 και 39 περ. ιγ' του Ν. 3522/2006, που ίσχυσαν διαδοχικά κατά την ένδικη χρονική περίοδο, στο προσωπικό του ΟΤΕ χορηγείται οικογενειακό επίδομα ανερχόμενο σε 10% για τον σύζυγο και 5% για το πρώτο και δεύτερο τέκνο, 10% για το τρίτο και 15% για το τέταρτο και πέραν, ενώ με την από 25.06.2001 Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (όρος 2^{ος}) αντικαταστάθηκε η πρώτη περίοδος του

όρου 7 της από 10.06.1999 επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας που προέβλεπε ότι το οικογενειακό επίδομα υπολογίζεται στην εισαγωγική βαθμίδα της κατηγορίας ΔΕ-ΔΟΜ, ως εξής: «Τα διατηρούμενα ποσοστιαία επιδόματα υπολογίζονται στο ποσό των 185.000 δρχ., πλην του χρονοεπιδόματος που υπολογίζεται στη διανυόμενη μισθολογική βαθμίδα και του οικογενειακού επιδόματος που υπολογίζεται στο ποσό που αντιστοιχεί στη 4^η μισθολογική βαθμίδα της ΥΕ κατηγορίας». Τέλος, από τη διάταξη του όρου 1 της από 10.06.1999 Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας προκύπτει, μεταξύ άλλων και ότι το μόνιμο και δόκιμο προσωπικό εντάσσεται σε εννέα προσδιοριζόμενες στη διάταξη αυτή μισθολογικές κατηγορίες, κάθε μια από τις οποίες αποτελείται από 17 μισθολογικές βαθμίδες. Κατά δε τον όρο 1 της ως άνω από 25.06.2001 Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, με τον οποίο τροποποιήθηκε ο όρος 1 της προεκτεθείσας από 10.06.1999 Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, το ποσό της εισαγωγικής μισθολογικής βαθμίδας που προβλέπεται κατά κατηγορία προσωπικού από τον όρο 1 της από 10.6.1999 ΕΣΣΕ, αναπροσαρμόζεται από 01.06.2001 ως εξής: «κατηγορία 1) ... 2) κατηγορία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΔΕ), 253.500 δραχμές, 3)...,4)..., 5)..., 6) κατηγορία τετραετούς πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ), 309.000 δραχμές». Στον όρο δε 2 της από 10.06.1999 ΕΣΣΕ ορίζεται ότι κάθε μια από τις επόμενες της εισαγωγικής μισθολογική βαθμίδα, μέχρι και της 5^{ης}, προσαυξάνεται έναντι της προηγούμενης της κατά 2%. Από την 6^η μέχρι και τη 12^η μισθολογική βαθμίδα, η προσαύξηση ορίζεται σε 2,5%. Από τη 13^η μέχρι και τη 17^η, η προσαύξηση ορίζεται σε 2%. Από τη διάταξη του όρου 3 της ως άνω ΕΣΣΕ προκύπτει επίσης ότι όλες οι μισθολογικές βαθμίδες διανύονται ανά διετία, πλην της τελευταίας που διανύεται χωρίς χρονικό περιορισμό, σε αυτή δε του όρου 6 της ίδιας ΕΣΣΕ ορίζεται ότι στις μισθολογικές βαθμίδες ενσωματώνονται καταργούμενες οι παρακάτω παροχές: α) το διορθωτικό ποσό, β) η ΑΤΑ, γ) το επιστημονικό επίδομα, δ) το επίδομα μεταπτυχιακών σπουδών, ε) το επίδομα ανώτατου προσωπικού, στ) διαφορές τακτικών αποδοχών, που προβλέπονται από τις καταργούμενες ΕΣΣΕ. Οι προσαυξήσεις δε αυτές δεν συνιστούν επιδόματα, αλλά αποτελούν προσαύξηση η οποία επαυξάνει τον βασικό μισθό, επί του οποίου υπολογίζονται όλα τα ποσοστιαία επιδόματα (ΟΛΑΠΗ 88/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτι περαιτέρω, με το άρθρο 25 του Ν. 1539/1985, καθώς και με το άρθρο 1 του Π.Δ. 630/1985, συνεστήθη κλάδος επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ, σύμφωνα με το καταστατικό του οποίου οι ασφαλισμένοι

911
(5^ο φύλλο της υπ' αριθμ. /2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών - Εργατικές Διαφορές)

στον κλάδο δικαιούνται επικουρικής σύνταξης κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία, αφού συνταξιοδοτηθούν από το ΤΑΠ -ΟΤΕ και εφόσον έχουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται κάθε φορά από τη νομοθεσία του Ταμείου αυτού. Συντάξιμες αποδοχές είναι εκείνες οι οποίες υπόκεινται σε ασφαλιστικές εισφορές για τον κλάδο. Για τον υπολογισμό της σύνταξης λαμβάνονται υπ' όψιν οι τακτικές αποδοχές του τελευταίου μήνα, συμπεριλαμβανομένων των επιδομάτων που έχουν χαρακτήρα πάγιο, μόνιμο και διαρκή. Η ανώτατη σε ποσοστό σύνταξη παρέχεται μετά τα 30 ή περισσότερα χρόνια, ανέρχεται στο 20% των συντάξιμων αποδοχών και για κάθε χρόνο που υπολείπεται από τα 30 το ποσό μειώνεται κατά 1/30. Με το Β.Δ. 502/1963 συνεστήθη Ταμείο αυτοτελές υπό την επωνυμία «Ταμείο Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ», με σκοπό την παροχή εφάπαξ χορηγίας στους μετόχους του, η οποία κατά το άρθρο 14 αυτού υπολογίζεται ως ακολούθως: Λαμβάνεται το σύνολο των αποληφθέντων υπό του εξελθόντος μετόχου, κατά το τελευταίο προ της εξόδου του εκ του ΟΤΕ πλήρες δωδεκάμηνο, υπολογιζόμενων προς τούτο μόνο των δι' έκαστο μήνα του προδιαδραμόντος 12μηνου κατά το άρθρο 9 του Β.Δ./τος τακτικών αποδοχών του, εκ των οποίων εκρατήθη η κεκανονισμένη εισφορά. Το 1/12 των αποδοχών τούτων είναι μια μονάδα χορηγίας. Η χορηγία που δικαιούται ο εξερχόμενος συνίσταται από μονάδες χορηγίας που καθορίζονται ανάλογα με τα έτη κατά τα οποία αυτός έχει την ιδιότητα του μετόχου του Ταμείου Αρωγής. Ο συμπληρώσας ένα πλήρες έτος τυγχάνει χορηγίας ίσης προς μία μονάδα χορηγίας, ο συμπληρώσας δύο έτη λαμβάνει χορηγία αποτελούμενη από δύο μονάδες χορηγίας, και ομοίως περαιτέρω λαμβάνει τόσες μονάδες όσα ακριβώς τα πλήρη έτη κατά τα οποία διετέλεσε μέτοχος του Ταμείου και μέχρι συμπλήρωσεως του δωδέκατου έτους, οπότε λαμβάνει δώδεκα μονάδες χορηγίας. Τις ίδιες δώδεκα μονάδες χορηγίας λαμβάνει και μετά τη συμπλήρωση του 13^{ου} έτους μέχρι και του 30^{ου}, από δε της συμπλήρωσεως 31 πλήρων ετών και άνω δικαιούται 14 μονάδες χορηγίας. Τέλος, με το Π.Δ. 196/1966 προσδιορίστηκε το ποσό της εφάπαξ χορηγίας ως γινόμενο των ετών ή κλάσματος έτους σε ακέραιους μήνες πραγματικής υπηρεσίας πολλαπλασιαζόμενο για κάθε έτος ασφάλισης με συντελεστή 0,275 από 01.01.1963 έως 31.10.1978, 0,375 από 01.11.1978 έως την έναρξη ισχύος του Π.Δ. και 0,45 από την έναρξη ισχύος του και εφεξής.

Με την υπό κρίση αγωγή, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι, δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, προσλήφθηκαν από την εναγόμενη κατά

τις αναφερόμενες στο δικόγραφο ημεροχρονολογίες, προκειμένου να παρέχουν την εργασία τους ως υπάλληλοι, μετά δε από πολυετή ευδόκιμη υπηρεσία, απολύθηκαν από την εναγόμενη κατά τις αναφερόμενες στο δικόγραφο ημεροχρονολογίες, καθιστάμενοι συνταξιούχοι και λαμβάνοντας κύρια και επικουρική σύνταξη, καθώς και εφάπαξ παροχή από το επικουρικό τους ταμείο. Ότι από το έτος 2001 και μέχρι τον χρόνο απόλυσής τους, η εναγόμενη δεν υπολόγιζε το επίδομα γάμου τους σύμφωνα με όσα ορίζει ο νόμος 435/1976, που κύρωσε τη με αριθμό 10/1976 Διαιτητική Απόφαση του ΔΔΔΔ Αθηνών, σε συνδυασμό με την από 10.03.1989 ΕΓΣΣΕ, οι οποίες διατάξεις θέτουν ως υπολογιστική βάση αυτού το κατώτατο όριο βασικού μισθού που ορίζεται για τον εργαζόμενο από την οικεία για αυτόν συλλογική σύμβαση εργασίας, αλλά, αντίθετα, το υπολόγιζε σύμφωνα με την από 25.06.2001 ΕΣΣΕ που υπεγράφη μεταξύ της Διοίκησης του ΟΤΕ και της συνδικαλιστικής οργάνωσης ΟΜΕ-ΟΤΕ, η οποία ως δυσμενέστερη των ανωτέρω διατάξεων δεν έπρεπε να εφαρμοστεί, με αποτέλεσμα να προκύψουν για έκαστο των εναγόντων οι αναφερόμενες στο δικόγραφο διαφορές επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ. Με βάση το ιστορικό αυτό, οι ενάγοντες ζητούν να υποχρεωθεί, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, η εναγόμενη να τους καταβάλει τα εξής ποσά: στον δεύτερο 109,11 ευρώ, στον τρίτο 509,75 ευρώ, στον τέταρτο 682,50 ευρώ, στον πέμπτο 1.288,68 ευρώ, στον έκτο 800,35 ευρώ, στον έβδομο 648,24 ευρώ, στον όγδοο 671,26 ευρώ, στον ένατο 881,54 ευρώ, στον δέκατο 764,75 ευρώ, στον ενδέκατο 350,55 ευρώ, στον δωδέκατο 486,86 ευρώ, στον δέκατο τρίτο 492,08 ευρώ, στον δέκατο τέταρτο 492,08 ευρώ, στον δέκατο πέμπτο 772,56 ευρώ, στον δέκατο έκτο 549,80 ευρώ, στον δέκατο έβδομο 682,50 ευρώ, στον δέκατο όγδοο 476,69 ευρώ, στον δέκατο ένατο 509,75 ευρώ και στον εικοστό 749,46 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο για κάθε επμέρους κονδύλι από την πρώτη ημέρα του επομένου έτους από αυτό εντός του οποίου κατέστη ληξιπρόθεσμο κι απαιτητό, άλλως από την επίδοση της ένδικης αγωγής, μέχρι την πλήρη εξόφληση, καταδικαζομένης της αντιδίκου τους στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αγωγή, δεδομένου ότι η ένδικη διαφορά είναι ιδιωτικού δικαίου και υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (ΟΛΑΠ 7/2001, ΑΠ 1041/2012 ΔΣΑ), παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθ. 9, 14 παρ. 1α, 42 παρ. 2 ΚΠολΔ), για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών

(εργατικών) διαφορών (άρθ. 614 παρ. 5, 621 ΚΠολΔ), και είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιέχει όλα τα απαιτούμενα εκ του νόμου στοιχεία για το ορισμένο αυτής και ειδικότερα αναφέρει την απασχόληση των διαδίκων, καθώς και ότι έκαστος αυτών έλαβε χορηγίες από το Ταμείο Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά στο δικόγραφο της αγωγής της απόφασης του Δ.Σ. του άνω ταμείου δυνάμει του οποίου χορηγήθηκαν στους ενάγοντες οι χορηγίες αυτές, καθώς αυτό ανάγεται στην έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας της αγωγής. Παράλληλα οι ενάγοντες αναφέρουν στην αγωγή τους ότι άπαντες έχουν συμπληρώσει τα χρόνια που δικαιολογούν την απόληψη του μεγαλύτερου ποσοστού που προβλέπεται για την επικουρική σύνταξη. Η αναφορά της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΑΠ του ΟΤΕ για την απονομή επικουρικής σύνταξης καθώς και τα χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας έκαστου ενάγοντος, δύνανται να προκύψουν από τις αποδείξεις και δεν συνιστούν αναγκαίο περιεχόμενο της αγωγής. Συνεπώς ο ισχυρισμός περί αοριστίας που προβλήθηκε παραδεκτά από την εναγόμενη τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος. Περαιτέρω είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερόμενες διατάξεις και σε αυτές των άρθρων 297, 298, 340, 341, 345, 346, 382, 383, 648 επ. ΑΚ, 69 παρ. 1 περ. στ', 907, 908 και 176 ΚΠολΔ, συμπεριλαμβανομένου του αιτήματος επιδόκασης τόκων από το τέλος του έτους κατά το οποίο έκαστο κονδύλι κατέστη απαιτητό, το οποίο είναι νόμιμο, καθώς για καθένα εκ των αιτούμενων κονδυλίων υφίσταται δήλη ημέρα καταβολής, εν προκειμένω δε οι ενάγοντες αιτούμενοι τόκους από το τέλος του έτους κατά το οποίο ήταν καταβλητέο κάθε επιμέρους ποσό, ζητούν το ελάχιστο το οποίο εμπεριέχεται στο μείζον. Οι δε ισχυρισμοί της εναγόμενης ότι με την κρινόμενη αγωγή ζητείται διαφυγόν κέρδος τυγχάνουν απορριπτέοι ως ουσία αβάσιμοι, καθώς αίτημα της κρινόμενης είναι η αποκατάσταση της θετικής ζημίας και όχι το διαφυγόν κέρδος των εναγόντων. Συνεπώς, η ένδικη αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το αντικείμενό της δεν απαιτείται καταβολή δικαστικού ενσήμου (άρθ. 71 ΕισΝΚΙΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθ. 6 παρ. 17 του Ν. 2479/1997), ενώ περαιτέρω προσκομίστηκαν τα ενημερωτικά έντυπα εκούσιας διαμεσολάβησης του αρ. 3 παρ. 2 Ν. 4640/2019.

Από την εκτίμηση του συνόλου των εγγράφων που προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι διάδικοι άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για

τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδείχθηκαν πλήρως, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι ενάγοντες προσλήφθηκαν από την εναγόμενη, προκειμένου να παρέχουν την εργασία τους ως υπάλληλοι, ο δεύτερος την 30.12.1991, ο τρίτος την 01.04.1980, ο τέταρτος την 04.07.1983, ο πέμπτος την 18.03.1985, ο έκτος την 01.07.1978, ο έβδομος την 06.08.1984, ο όγδοος την 14.05.1985, ο ένατος την 23.07.1986, ο δέκατος την 01.12.1980, ο ενδέκατος την 07.04.1992, ο δωδέκατος την 19.02.1985, ο δέκατος τρίτος την 30.01.1981, ο δέκατος τέταρτος την 14.11.1980, ο δέκατος πέμπτος την 12.02.1982, ο δέκατος έκτος την 20.03.1985, ο δέκατος έβδομος την 28.02.1985, ο δέκατος όγδοος την 18.03.1985, ο δέκατος ένατος την 08.05.1981 και ο εικοστός την 03.03.1981, μετά δε από πολυετή ευδόκιμη υπηρεσία, απολύθηκαν από την εναγόμενη, ο δεύτερος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 12, ο τρίτος την 31.12.2012 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 17, ο τέταρτος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 15, ο πέμπτος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΤΕ 16, ο έκτος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 17, ο έβδομος την 30.06.2015 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 16, ο όγδοος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 16, ο ένατος την 30.12.2012 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΠΕ 4, ο δέκατος την 31.12.2012 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 17, ο ενδέκατος την 30.06.2015 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ, ο δωδέκατος την 31.12.2012 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ, ο δέκατος τρίτος την 31.12.2012 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 17, ο δέκατος τέταρτος την 31.12.2012 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 17, ο δέκατος πέμπτος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 17, ο δέκατος έκτος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 15, ο δέκατος έβδομος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 15, ο δέκατος όγδοος την 31.12.2013 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 16, ο δέκατος ένατος την 31.12.2012 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 17 και ο εικοστός την 31.12.2012 υπαγόμενος στην μισθολογική βαθμίδα ΔΕ 17. Ωστόσο, μολονότι οι ενάγοντες ήταν έγγαμοι και ελάμβαναν επίδομα γάμου από την εναγόμενη, γεγονός που δεν αμφισβητείται από αυτήν, η τελευταία δεν υπολόγιζε, από την 01.06.2001 και εφεξής, το καταβληθέν σε αυτούς επίδομα γάμου επί του βασικού μισθού τους,

(7^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 911/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών - Εργασιακές Διαφορές)

αναλόγως με την κατηγορία προσωπικού και τη μισθολογική βαθμίδα στην οποία βρισκόταν έκαστος εξ αυτών, ως όφειλε, σύμφωνα με τις διατάξεις της από 10.03.1989 ΕΓΣΣΕ και της με αριθμό 10/196 Διαιτητικής Απόφασης, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, αλλά το υπολόγιζε επί της 4^{ης} μισθολογικής βαθμίδας της ΥΕ μισθολογικής κατηγορίας προσωπικού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη δυσμενέστερη από 25.06.2001 ΕΣΣΕ. Συνακόλουθα, τα αρμόδια όργανα της εναγόμενης συμπεριέλαβαν μεν το εν λόγω επίδομα στις τακτικές αποδοχές των εναγόντων που γνωστοποίησαν στον οικείο ασφαλιστικό φορέα για τον υπολογισμό της επικουρικής σύνταξης και της εφάπαξ παροχής που δικαιούνταν αυτοί, πλην όμως το επίδομα αυτό είχε υπολογιστεί εσφαλμένα κατά τα ανωτέρω. Ως αποτέλεσμα, η επικουρική σύνταξη που έλαβαν οι ενάγοντες είναι μικρότερη από αυτή που έπρεπε να λάβουν και η εναγόμενη οφείλει να καταβάλει στους ενάγοντες την αντίστοιχη διαφορά. Ειδικότερα, το επίδομα γάμου εκ ποσοστού 10%, έπρεπε να υπολογισθεί: 1) στον 2ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.316,26 ευρώ στο ποσό των $(1.316,26 \times 10\%) = 131,62$ ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\%) = 106,97$ ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 24,65 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 26.06.2021 μέχρι 31.12.2022 $(24,65 \text{ ευρώ} \times 24,61\% \text{ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 1285/Δ3/05.11.2021 απόφαση συνταξιοδότησης)}) = 6,06 \text{ ευρώ} \times 18 \text{ μήνες} = 109,11 \text{ ευρώ}$, 2) στον 3ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.436,22 ευρώ στο ποσό των $(1.436,22 \times 10\%) = 143,62 \text{ ευρώ}$, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\%) = 106,97 \text{ ευρώ}$, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 36,65 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 $(36,65 \text{ ευρώ} \times 19,33\% \text{ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 1718/418/12.05.2016 απόφαση συνταξιοδότησης)}) = 7,085 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} = 510,08 \text{ ευρώ}$, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 509,75 ευρώ, 3) στον 4ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.396,83 ευρώ στο ποσό των $(1.396,83 \times 10\%) = 139,68 \text{ ευρώ}$, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\%) = 106,97 \text{ ευρώ}$, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 32,71 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η

εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 ($32,71 \text{ ευρώ} \times 29,00\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 247/E3/13.03.2020 απόφαση συνταξιοδότησης) = 9,48 ευρώ \times 72 μήνες \Rightarrow) 682,98 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 682,50 ευρώ, 4) στον 5ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.657,37 ευρώ στο ποσό των ($1.657,37 \times 10\% =$) 165,73 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των ($1.069,69 \times 10\% =$) 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 58,76 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 (58,76 ευρώ \times 30,47% (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 305/E3/28.02.2019 απόφαση συνταξιοδότησης) = 17,90 ευρώ \times 72 μήνες \Rightarrow) 1.289,10 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 1.288,68 ευρώ, 5) στον 6ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.453,27 ευρώ στο ποσό των ($1.453,27 \times 10\% =$) 145,32 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των ($1.069,69 \times 10\% =$) 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 38,35 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 ($38,35 \text{ ευρώ} \times 29,00\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 1204/E3/13.12.2019 απόφαση συνταξιοδότησης) = 11,12 ευρώ \times 72 μήνες \Rightarrow) 800,74 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 800,35 ευρώ, 6) στον 7ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.424,77 ευρώ στο ποσό των ($1.424,77 \times 10\% =$) 142,47 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των ($1.069,69 \times 10\% =$) 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 35,50 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.10.2017 μέχρι 31.12.2022 ($35,50 \text{ ευρώ} \times 29,00\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 231/Δ3/01.03.2021 απόφαση συνταξιοδότησης) = 10,29 ευρώ \times 63 μήνες \Rightarrow) 648,58 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 648,24 ευρώ. Γίνεται μνεία ότι ο προβαλλόμενος με προφορική δήλωση της πληρεξουσίου δικηγόρου και με τις επί της έδρας κατατεθείσες προτάσεις ισχυρισμός της εναγομένης περί του ότι δεν ανευρέθησαν δικαστικές αποφάσεις που επιδικάζουν στον 7ο ενάγοντα διαφορά

911
(8^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 911/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών - Εργασιακές Διαφορές)

επιδόματος γάμου, τυγχάνει απορριπτέος ως ουσία αβάσιμος καθώς προσκομίζεται από τους ενάγοντες η υπ' αριθμ. 191/2018 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου με την οποία επιδικάζεται στον 7ο ενάγοντα ποσό 2.009,31 ευρώ ως διαφορά επιδόματος γάμου. 7) στον 8ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.424,77 ευρώ στο ποσό των $(1.424,77 \times 10\% =)$ 142,47 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\% =)$ 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 35,50 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.10.2017 μέχρι 31.12.2022 $(35,50 \text{ ευρώ} \times 30,03\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 405/Δ3/01.04.2021 απόφαση συνταξιοδότησης) $= 10,66 \text{ ευρώ} \times 63 \text{ μήνες} =)$ 671,62 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 671,26 ευρώ, 8) στον 9ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.750,16 ευρώ στο ποσό των $(1.750,16 \times 10\% =)$ 175,01 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\% =)$ 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 68,04 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 $(68,04 \text{ ευρώ} \times 18,00\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 738/18.12.2014 απόφαση συνταξιοδότησης) $= 12,24 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} =)$ 881,79 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 881,54 ευρώ, 9) στον 10ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.436,22 ευρώ στο ποσό των $(1.436,22 \times 10\% =)$ 143,62 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\% =)$ 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 36,65 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 $(36,65 \text{ ευρώ} \times 29,00\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 285/Ε3/26.02.2019 απόφαση συνταξιοδότησης) $= 10,62 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} =)$ 765,25 ευρώ όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 764,75 ευρώ, 10) στον 11^ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.284,16 ευρώ στο ποσό των $(1.284,16 \times 10\% =)$ 128,41 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\% =)$ 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 21,44 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η

εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 ($21,44 \text{ ευρώ} \times 22,73\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 475/E3/29.06.2018 απόφαση συνταξιοδότησης) = $4,87 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} \Rightarrow 350,87 \text{ ευρώ}$ όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των $350,55 \text{ ευρώ}$, 11) στον 12° ενάγοντα με βάση το ποσό των $1.408,06 \text{ ευρώ}$ στο ποσό των ($1.408,06 \times 10\% \Rightarrow 140,80 \text{ ευρώ}$, και όχι με βάση το ποσό των $1.069,69 \text{ ευρώ}$, στο ποσό των ($1.069,69 \times 10\% \Rightarrow 106,97 \text{ ευρώ}$, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού $33,83 \text{ ευρώ}$ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 ($33,83 \text{ ευρώ} \times 20,00\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 1905/605/14.09.2016 απόφαση συνταξιοδότησης) = $6,76 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} \Rightarrow 487,15 \text{ ευρώ}$, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των $486,86 \text{ ευρώ}$, 12) στον 13° ενάγοντα με βάση το ποσό των $1.436,22 \text{ ευρώ}$ στο ποσό των ($1.436,22 \times 10\% \Rightarrow 143,62 \text{ ευρώ}$, και όχι με βάση το ποσό των $1.069,69 \text{ ευρώ}$, στο ποσό των ($1.069,69 \times 10\% \Rightarrow 106,97 \text{ ευρώ}$, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού $36,65 \text{ ευρώ}$ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 ($36,65 \text{ ευρώ} \times 18,66\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 1378-078/30.11.2015 απόφαση συνταξιοδότησης) = $6,84 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} \Rightarrow 492,40 \text{ ευρώ}$, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των $492,08 \text{ ευρώ}$, 13) στον 14° ενάγοντα με βάση το ποσό των $1.436,22 \text{ ευρώ}$ στο ποσό των ($1.436,22 \times 10\% \Rightarrow 143,62 \text{ ευρώ}$, και όχι με βάση το ποσό των $1.069,69 \text{ ευρώ}$, στο ποσό των ($1.069,69 \times 10\% \Rightarrow 106,97 \text{ ευρώ}$, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού $36,65 \text{ ευρώ}$ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 ($36,65 \text{ ευρώ} \times 18,66\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 788/93/11.02.2015 απόφαση συνταξιοδότησης) = $6,84 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} \Rightarrow 492,40 \text{ ευρώ}$, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των $492,08 \text{ ευρώ}$, 14) στον 15° ενάγοντα με βάση το ποσό των $1.453,27 \text{ ευρώ}$ στο ποσό των ($1.453,27 \times 10\% \Rightarrow 145,32 \text{ ευρώ}$, και όχι με βάση το ποσό των $1.069,69 \text{ ευρώ}$, στο ποσό των ($1.069,69 \times 10\% \Rightarrow 106,97 \text{ ευρώ}$, ήτοι

μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 38,35 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 15.03.2017 μέχρι 31.12.2022 (38,35 ευρώ X 29,00% (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 738/Δ3/02.09.2020 απόφαση συνταξιοδότησης) = 11,12 ευρώ X 69,5 μήνες =) 772,84 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 772,56 ευρώ, 15) στον 16^ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.396,83 ευρώ στο ποσό των (1.396,83 X 10%=) 139,68 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των (1.069,69 X 10%=) 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 32,71 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 09.03.2018 μέχρι 31.12.2022 (32,71 ευρώ X 29,00% (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 219/Ε3/15.02.2019 απόφαση συνταξιοδότησης) = 9,48 ευρώ X 58 μήνες =) 549,84 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 549,80 ευρώ, 16) στον 17^ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.396,83 ευρώ στο ποσό των (1.396,83 X 10%=) 139,68 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των (1.069,69 X 10%=) 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 32,71 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 (32,71 ευρώ X 29,00% (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 488/Ε3/04.07.2018 απόφαση συνταξιοδότησης) = 9,48 ευρώ X 72 μήνες =) 682,98 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 682,50 ευρώ, 17) στον 18^ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.424,77 ευρώ στο ποσό των (1.424,77 X 10%=) 142,47 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των (1.069,69 X 10%=) 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 35,50 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 (35,50 ευρώ X 18,66% (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 1206/511/24.09.2015 απόφαση συνταξιοδότησης) = 6,62 ευρώ X 72 μήνες =) 476,94 ευρώ, όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 476,69 ευρώ, 18) στον 19^ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.436,22 ευρώ στο ποσό των (1.436,22 X 10%=)

143,62 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\% =)$ 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 36,65 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 $(36,65 \text{ ευρώ} \times 19,33\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 1366/066/23.11.2015 απόφαση συνταξιοδότησης) $= 7,08 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} =)$ 510,08 ευρώ όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 509,75 ευρώ και 19) στον 20^ο ενάγοντα με βάση το ποσό των 1.436,22 ευρώ στο ποσό των $(1.436,22 \times 10\% =)$ 143,62 ευρώ, και όχι με βάση το ποσό των 1.069,69 ευρώ, στο ποσό των $(1.069,69 \times 10\% =)$ 106,97 ευρώ, ήτοι μηνιαία διαφορά ανάμεσα στο καταβλητέο και το καταβληθέν μηνιαίως επίδομα γάμου ποσού 36,65 ευρώ και συνεπώς του οφείλει η εναγόμενη για διαφορές στην επικουρική σύνταξη για το χρονικό διάστημα από 01.01.2017 μέχρι 31.12.2022 $(36,65 \text{ ευρώ} \times 28,42\%$ (ποσοστό συνταξιοδότησης σύμφωνα με την με αριθμό 417/Ε3/01.04.2019 απόφαση συνταξιοδότησης) $= 10,41 \text{ ευρώ} \times 72 \text{ μήνες} =)$ 749,94 ευρώ όμως βάση της αρχής διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) δικαιούται το ποσό των 749,46 ευρώ. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλλει στους ενάγοντες τα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας ποσά, με τον νόμιμο τόκο για κάθε επιμέρους κονδύλι από την πρώτη ημέρα του επομένου έτους από αυτό εντός του οποίου κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό μέχρι την πλήρη εξόφληση, απορριπτόμενου του προβαλλόμενου από την εναγόμενη αιτήματος περί μη επιδικάσεως τόκων υπερημερίας άλλως επιδικάσεως αυτών από την επίδοση της αγωγής και εφεξής, για τον λόγο ότι είχε έλλειψη υπαιτιότητας στο πρόσωπό της λόγω της δικαιολογημένης αμφιβολίας της για την ύπαρξη ή την έκταση της οφειλής, καθόσον η εναγόμενη διαθέτει άρτια νομική και λογιστική υπηρεσία μέσω των οποίων θα μπορούσε να ελέγξει ευχερώς τη βασιμότητα των αξιώσεων των εναγόντων (βλ. ΕφΑθ 3632/2008, ΜονΠρωτΑθ 2527/2022 αδημ.). Το αποδεικτικό πόρισμα αυτό ενισχύεται σημαντικά από το γεγονός ότι οι σχετικές διατάξεις, οι οποίες ήταν εφαρμοστέες εν προκειμένω, δεν ήταν νέες κατά τον ένδικο χρόνο, ενώ η εφαρμογή τους ενισχυόταν και από την διαπνέουσα ολόκληρο το εργατικό δίκαιο γενικότερη αρχή της προστασίας των μισθωτών, που καθιερώνει το άρθρο 7 Ν. 1876/1990. Περαιτέρω, έχουν ήδη ασκηθεί παρόμοιες αγωγές και έχουν ήδη εκδοθεί αποφάσεις

(10^ο φύλλο της υπ' αριθμ. ⁹¹¹ /2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών - Εργατικές Διαφορές)

επ' αυτών που επιδικάζουν αντίστοιχες αξιώσεις εις βάρος της, επί του νομικού αυτού ζητήματος άλλωστε έχει ήδη κρίνει η ολομέλεια του Αρείου Πάγου με την υπ' αριθμ. 8/2015 απόφαση της, συνεπώς ουδεμία αμφιβολία είχε για την έκβαση της δίκης. Το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής θα πρέπει να γίνει δεκτό, καθόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι και ότι η επιβράδυνση της εκτελέσεως είναι δυνατόν να επιφέρει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Τέλος η δικαστική δαπάνη, κατόπιν νομίμου αιτήματος των εναγόντων, θα πρέπει να επιβληθεί σε βάρος της εναγόμενης, λόγω της ήττας της στην παρούσα δίκη (κατ' άρθρο 176 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ως μηδέποτε ασκηθείσα την αγωγή ως προς τον πρώτο ενάγοντα και κηρύσσει καταργημένη τη δίκη μεταξύ αυτού και της εναγομένης.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΛΕΧΕΤΑΙ την κρινόμενη αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στον δεύτερο ενάγοντα το ποσό των εκατόν εννέα ευρώ και έντεκα λεπτών (109,11 ευρώ), στον τρίτο ενάγοντα το ποσό των πεντακοσίων εννέα ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (509,75 ευρώ), στον τέταρτο ενάγοντα το ποσό των εξακοσίων ογδόντα δύο ευρώ και πενήντα λεπτών (682,50 ευρώ), στον πέμπτο ενάγοντα το ποσό των χιλίων διακοσίων ογδόντα οχτώ ευρώ και εξήντα οχτώ λεπτών (1.288,68 ευρώ), στον έκτο ενάγοντα το ποσό των οχτακοσίων ευρώ και τριάντα πέντε λεπτών (800,35 ευρώ), στον έβδομο ενάγοντα το ποσό των εξακοσίων σαράντα οχτώ ευρώ και είκοσι τεσσάρων λεπτών (648,24 ευρώ), στον όγδοο ενάγοντα το ποσό των εξακοσίων εβδομήντα ενός ευρώ και είκοσι έξι λεπτών (671,26 ευρώ), στον ένατο ενάγοντα το ποσό των οχτακοσίων ογδόντα ενός ευρώ και πενήντα τεσσάρων λεπτών (881,54 ευρώ), στον δέκατο ενάγοντα το ποσό των επτακοσίων εξήντα τεσσάρων ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (764,75 ευρώ), στον ενδέκατο ενάγοντα το ποσό των τριακοσίων πενήντα ευρώ και πενήντα πέντε λεπτών (350,55 ευρώ), στον δωδέκατο ενάγοντα το ποσό των τετρακοσίων ογδόντα έξι ευρώ και ογδόντα έξι λεπτών (486,86 ευρώ), στον δέκατο τρίτο ενάγοντα το ποσό των τετρακοσίων ενενήντα δύο ευρώ και οχτώ λεπτών (492,08 ευρώ), στον δέκατο τέταρτο ενάγοντα το ποσό των τετρακοσίων ενενήντα δύο ευρώ και οχτώ λεπτών (492,08 ευρώ), στον δέκατο πέμπτο ενάγοντα το ποσό των επτακοσίων

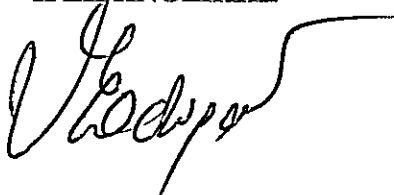
εβδομήντα δύο ευρώ πενήντα έξι λεπτών (772,56 ευρώ), στον δέκατο έκτο ενάγοντα το ποσό των πεντακοσίων σαράντα εννέα ευρώ και ογδόντα λεπτών (549,80 ευρώ), στον δέκατο έβδομο ενάγοντα το ποσό των εξακοσίων ογδόντα δύο ευρώ και πενήντα λεπτών (682,50 ευρώ), στον δέκατο όγδοο ενάγοντα το ποσό των τετρακοσίων εβδομήντα έξι ευρώ και εξήντα εννέα λεπτών (476,69 ευρώ), στον δέκατο ένατο ενάγοντα το ποσό των πεντακοσίων εννέα ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (509,75 ευρώ) και στον εικοστό ενάγοντα το ποσό των επτακοσίων σαράντα εννέα ευρώ και σαράντα έξι λεπτών (749,46 ευρώ), άπαντα με το νόμιμο τόκο για κάθε επιμέρους κονδύλι από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από αυτό εντός του οποίου κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων, την οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων ευρώ (400,00€).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις ..20/12/.....2023, απουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

